Р Е Ш Е Н И Е
№ 3509

гр. София, 26.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова
ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Диляна Николова

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **2890** по описа за **2014** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 18.12.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав по НАХД № 1373/2013г., с което е потвърдено Наказателно постановление № F024516/10.12.2012г. на заместник-директора на ТД на НАП-С.. С наказателното постановление на основание чл.185, ал.2 във вр. с ал.1 ЗДДС на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.41, ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Недоволен от решението касаторът го обжалва с доводи за допуснати съществени нарушения в хода на административнонаказателното производство. Аргументира наличието на предпоставки за квалифициране на случая като маловажен по см. на чл.28 ЗАНН. Моли за отмяната на атакуваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк.С., която поддържа жалбата и изложеното в нея.

Ответникът по касация – ТД на НАП-С. чрез процесуалния си представител юрк.Ч.,

моли атакуваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.
Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.
Разгледана по същество касационната жалба е основателна по следните съображения:
По делото от фактическа страна е установено, че на 30.12.2012г. от служители на ответника по касация е извършена проверка в търговски обект – автосервиз „Мото-Волво“, стопанисван от касатора. В хода на проверката било установено, че в обекта има монтирано, регистрирано и въведено в експлоатация фискално устройство. При проверката на книгата за дневните финансови отчети се установило, че там не се съхраняват периодични финансови отчети от фискалната памет на фискалното устройство за три месеца, вкл. за м.юли 2012г. За установеното бил съставен Протокол за извършена проверка серия АА № 0108506 от 30.10.2012г. Горното било квалифицирано като нарушение на чл.41, ал.2 от Наредба № Н-18, за което на 09.11.2012г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен на пълномощник на дружеството на същата дата и издадено обжалваното наказателно постановление.
При така установеното от фактическа страна, районният съд е извел извод за липса на допуснати нарушения на чл.42, ал.1, т.7 и чл.52, ал.4 ЗАНН като нарушението е описано в АУАН и в НП, посочени са обстоятелствата, при които е извършено, датата и мястото, където е реализирано, които се подкрепят от доказателствата в административнонаказателната преписка. При безспорна доказаност на нарушението съдът е приел, че е осъществена посочената санкционна норма на чл.185, ал.2 във вр. ал.1 ЗДДС като не са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН, доколкото не са налице изключителни и многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, а същевременно са налице данни, че за три поредни месеца касаторът не съхранявал съкратен финансов отчет в книгата за дневните финансови отчети на последния ден от съответния месец, за което били издадени общо 3 наказателни постановления.
Така постановеното решение е неправилно.
Доводите на касатора за прилагане на чл.28 ЗАНН са основателни. Изпълнителното деяние, макар и формално и осъществено чрез бездействие, не е с висока обществена опасност, тъй като не застрашава в голяма степен обществените отношения, свързани с отчитането на публичните задължения. По сега действащата нормативна уредба отпечатването на отчети от паметта на фискалното устройство и залепването им в дневника за финансови отчети е последната мярка за отчитане на оборотите, предвидена в Глава пета „Отчетност на оборотите от продажбите“ от Наредбата. Пълното и точно отчитане на публичните задължения е гарантирано от задълженията на данъчните субекти да въведат фискални устройства, да изградят дистанционна връзка с НАП и да предават данните за оборота по данъчния терминал. Следва да се вземат предвид разпоредбите на § 59, ал.4, ал.5 и ал.6 ПЗР на Наредба № Н-18 на МФ, съгласно които след 31.03.2012г. се допуска използване на одобрените до влизане в сила на тази наредба фискални устройства, след доработка в съответствие с изискванията за дистанционна връзка с НАП, преминали одобрение по реда на глава

втора. Доработката на фискалните устройства и инсталиране на данъчния терминал се извършва от производителя или от упълномощена от производителя сервизна фирма. Едновременно с това данъчните субекти са длъжни да съхраняват данните за оборота и на хартиен носител като водят дневници на финансовите отчети, да отпечатват и залепват в тях пълни дневни отчети и да съхраняват контролна лента на електронен носител /КЛЕН/. След изграждането на дистанционната връзка с НАП и предаване на данните по данъчния терминал не е задължително използването на КЛЕН. С. прочит и тълкуване на наредбата сочат на извод, че отпечатването на отчетите е предвидено с цел да се улеснят органите по приходите при извършване на проверки и ревизии, а не да се подобри отчетността или да се избегне укриването на оборот от продажбите. Поради ниската степен на обществена опасност деянието може да бъде ценено като маловажен случай. Разпоредбата на чл.185, ал.2 във връзка с ал.1 ЗДДС не отчита степента на обществена опасност, свързана с изготвянето и съхраняването на различните отчети /дневни или месечни, пълни или съкратени/ и предаването на данни по Глава пета от Наредбата. Преценката за степента на обществена опасност следва да се прави конкретно за всеки случай от административнонаказващият орган, включително и по отношение на формалните нарушения, осъществени чрез бездействие. Формалният характер на нарушението не означава, че липсата на несъставомерни вредоносни последици не следва да се отчете като смекчаващо отговорността обстоятелство и да се прецени значимостта му за постигане целите на административнонаказателното производство при спазване на принципа за пропорционалност между деянието, последиците от него и предвидената санкция, произтичащ от чл.35, ал.3 НК, вр. чл.11 ЗАНН наказанието да бъде съответно на нарушението и да постига целите му.

Касационната инстанция не споделя доводите на районния съд за неприложимост на чл.28 ЗАНН, обосновани с това, че конкретното нарушение не е инцидентна проява, тъй като е констатирано несъхраняване на съкратен финансов отчет за три поредни месеца – м.юли, август и септември 2012г., за което съответно са наложени три отделни имуществени санкции. Както правилно е посочено в наказателното постановление, нарушението по чл.41, ал.2 от Наредба № Н-18, изразяващо се в несъхраняване в книгата за дневните финансови отчети на съкратения отчет от фискалната памет на фискалното устройство за периода от 01.07.2012г.-31.07.2012г. е първо по ред. Констатираните нарушения на същата разпоредба за следващите периоди съставляват последващи нарушения и не следва да бъдат вземани предвид при извършването на преценка относно наличието на предпоставки за прилагането на чл.28 ЗАНН.

По изложените съображения, съдът в настоящия му състав намира, че описаното в АУАН и НП нарушение съставлява маловажен случай по см на чл.28 ЗАНН и целите на наказанието биха могли да се постигнат като на първо време се предупреди нарушителя да спазва установения ред.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 18.12.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав по НАХД № 1373/2013г.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № F024516/10.12.2012г., издадено от

заместник-директора на ТД на НАП-С., с което на основание чл.185, ал.2 във вр. с ал.1 ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.41, ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1. 2.